

87
Hilža: Sy dha na posledku žno po slubje, bratřičko?

Miktawš: Božedla, Hilža! Nětkle hišće nic, tola rozsudžit
sym so k tomu a prošu z cyfłje wutroby, njicim
mi poroki!

Hilža: Sym dha tak dživne a wohidne stwojenje,
bratři?

Miktawš: Ně, sotra; ale ty njelubuješ, ani njewoš, z kak
luboznej něžnosću lubosć čłowječů wutrobu
debi; tuž so boju twajeho poroka.

Hilža: Ach, bratřičko, nochcemy ničć soo poroku!
Bychli či swoju wutrobu wotowrta, bych so te-
bi njerozumniša być dzata hač ty sam.

Miktawš: Ach, zo by tola wutroba —

Hilža: Chcemy najpjedy wo twojej naležnosći ničć!
Praj mi, što je ta, kotruž sy sebi wuzwaliť
za njewjestu?

Miktawš: Mtodo je to kuzjnos, kotraž je hakle před
krótkim přičahnyta do našeji krajiny; je cyłe